

Vejledning fra Miljøstyrelsen

1985

- Nr. 1 : Indsamling af papir fra offentlige institutioner
- Nr. 2 : Kontrol med badevand
- Nr. 3 : Pligter ved risikobetonede aktiviteter
- Nr. 4 : Begrænsning af lugtgener fra virksomheder
- Nr. 5 : Beregning af støj fra jernbaner
- Nr. 6 : Støj og vibrationer fra jernbaner

1986

- Nr. 1 : Vandværkstakster
- Nr. 2 : Autoværksteder og miljøkrav
- Nr. 3 : Begrænsning af forurening fra affaldsforbrændingsanlæg

1987

- Nr. 1 : Strandrensning 1

1988

- Nr. 1 : Bekæmpelsesmidler
- Nr. 2 : Flyvepladser og lufthavne
- Nr. 3 : Kontrol med svømmebade
- Nr. 4 : Vejledning om godkendelse af husdyrbrug

1990

- Nr. 1 : STANDAT V 1.1
- Nr. 2 : Bortskaffelse af affald
- Nr. 3 : Vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg
- Nr. 4 : Pligter ved risikobetonede aktiviteter
- Nr. 5 : Affaldsstoffer til jordbrugsformål
- Nr. 6 : Begrænsning af luftforurening fra virksomheder
- Nr. 7 : Vejledende liste over farlige stoffer

1991

- Nr. 1 : Olie- og kemikalieaffald
- Nr. 2 : ISAG - Informationssystem for Affald og Genanvendelse
- Nr. 3 : Overfladebehandling af skibe
- Nr. 4 : Retningslinjer for grovvarebranchen

1992

- Nr. 1 : Sundhedsmæssig vurdering af kemiske stoffer i drikkevand
- Nr. 2 : Rotter
- Nr. 3 : Generel branchevejledning for forurenede grunde
- Nr. 4 : Branchevejledning for forurenede træimpregneringsgrunde
- Nr. 5 : Branchevejledning for forurenede garverigrunde
- Nr. 6 : Branchevejledning for forurenede tjære/asfaltgrunde
- Nr. 7 : Prioritering af affaldsdepoter
- Nr. 8 : Acceptkriterier for mikrobiologisk rensed jord
- Nr. 9 : Industrial Air Pollution Control Guidelines
- Nr. 10 : Ændring af vandløbslovens § 69 om bræmmer
- Nr. 11 : Tilsyn med de ydre miljøforhold i den grafiske branche
- Nr. 12 : Håndhævelse af miljøbeskyttelsesloven

Vejledning fra Miljøstyrelsen

1993

- Nr. 1 : Registrering, frigivelse og afmelding af affaldsdepoter
- Nr. 2 : Begrænsning af forurening fra forbrændingsanlæg
- Nr. 3 : Godkendelse af listevirksomheder
- Nr. 4 : Rotter og levnedsmiddelvirksomheder
- Nr. 5 : Beregning af ekstern støj fra virksomheder
- Nr. 6 : Udarbejdelse af kommunale miljøhandlingsplaner
- Nr. 7 : Erhvervsmæssigt dyrehold, husdyrgødning, ensilage m.v.
- Nr. 8 : Mikrobiologiske plantebeskyttelsesmidler
- Nr. 9 : Anvendelse af ISAG på virksomheder, der bortskaffer affald

1994

- Nr. 1 : STANDAT V 1.1
- Nr. 2 : Microbiological Plant Protection Products - Guidelines
- Nr. 3 : Tilsyn med landbrug
- Nr. 4 : Bortskaffelse, planlægning og registrering af affald
- Nr. 5 : Støj fra flyvepladser
- Nr. 6 : Tilslutning af industrispildevand til kommunale spildevandsanlæg

1995

- Nr. 1 : Skydebaner
- Nr. 2 : Beregning og måling af støj fra skydebaner
- Nr. 3 : Tilsyn med virksomheder
- Nr. 4 : Udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser
- Nr. 5 : Rotter - 2. udgave
- Nr. 6 : Klassificering m.v. af kemiske stoffer og produkter
- Nr. 7 : Rotter og skibe
- Nr. 8 : Rotter og levnedsmiddelvirksomheder - 2. udgave

1996

- Nr. 1 : Normalregulativ for private vandforsyninger
- Nr. 2 : Normalregulativ for kommunale vandforsyninger
- Nr. 3 : Supplement til vejledning om ekstern støj fra virksomheder

**Vejledning fra Miljøstyrelsen
Nr. 3 1996**

**Supplement til
vejledning om ekstern
støj fra virksomheder**

Supplement til vejledning om ekstern støj fra virksomheder

Vejledningen indeholder supplerende retningslinier for fastsættelse af støjgrænser for bestående listevirksomheder ved godkendelsesbehandlingen af disse virksomheder. I vejledningen er angivet, under hvilke omstændigheder der kan gives tillæg til de vejledende grænseværdier, herunder i særlige tilfælde tillæg over 10dB(A). I et appendix er omtalt problemstillinger, der hyppigt har været aktuelle i samspillet mellem den fysiske planlægning og behandling af sager efter miljøbeskyttelsesloven.

Pris kr. 70,- (inkl. 25% moms)

ISSN nr. 0108-6375

ISBN nr. 87-7810-626-5

Miljø- og Energiministeriet **Miljøstyrelsen**
Strandgade 29 · 1401 København K · Tlf 32 66 01 00

Indholdsfortegnelse

	Forord	<i>5</i>
1	Formål	<i>7</i>
2	Virksomheder omfattet af dette supplement	<i>8</i>
3	Minimering af støj - generelle principper	<i>9</i>
4	Tillæg til de vejledende grænseværdier for bestående virksomheder	<i>11</i>
4.1	Generelle principper	<i>11</i>
4.2	Når tillæg kan være nødvendig	<i>12</i>
4.3	Ved overvejelser om tillæg over 10 dB(A)	<i>12</i>
5	Måling/beregning af støj	<i>15</i>
	Appendix: Støjgrænser og arealanvendelse	<i>16</i>

Forord

På baggrund af en henvendelse fra Dansk Industri, og efter drøftelse i en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for Miljøstyrelsen, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Københavns kommune, Dansk Industri og Danmarks Naturfredningsforening, udsender Miljøstyrelsen hermed et tillæg til vejledning nr. 5/1984 om ekstern støj fra virksomheder¹⁾.

Tillægget rummer et supplement til retningslinjerne for fastsættelse af støjgrænser *for bestående listevirksomheder*, der er omfattet af Støjvejledningens anvendelsesområde, dvs. industrivirksomheder og lignende aktiviteter. Supplementet gælder derimod ikke for støjende aktiviteter og virksomheder, der frembringer støj af en anden karakter end normalt forekommende industristøj, eller hvis støj måles eller vurderes efter andre metoder end dem, der anvendes i forbindelse med industrielle aktiviteter. Der henvises her til de specielle vejledninger for disse aktiviteter og virksomheder (fx skydebaner, motorsportsbaner, flyvepladser og lufthavne, herunder terminalaktiviteter, samt restauranter).

Nye industrivirksomheder forudsættes som hovedregel at kunne overholde de vejledende grænseværdier, som fremgår af Støjvejledningens tabel 1.

1) I det følgende kaldet Støjvejledningen.

1 Formål

Hovedformålet med supplementet er at give anvisninger til miljømyndighederne i forbindelse med fastsættelse af støjgrænser ved miljøgodkendelser af bestående listevirksomheder.

Et yderligere formål med supplementet er at sikre, at stort set alle bestående listevirksomheder kan opnå miljøgodkendelse i forbindelse med den godkendelsesbehandling, som virksomhederne skal gennemgå i medfør af Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 532 af 20. juni 1992 om indkaldelse af ansøgninger om godkendelse fra bestående listevirksomheder.

I overvejelserne om at supplere retningslinjerne for fastsættelse af støjgrænser for bestående virksomheder er indgået følgende hovedelementer:

- 1.1 Miljøministrene i Den Europæiske Union besluttede på rådsmøde i juni 1995 at indføre en fælles europæisk miljøgodkendelsesordning ("Integreret Forebyggelse og Bekæmpelse af Forurening"). Ordningen betyder, at de af direktivet omhandlede kategorier af industrielle aktiviteter på sigt skal have en godkendelse eller lukkes. Regulering via påbud vil således ikke længere være et legalt instrument for de virksomheder, der er omfattet af listen i EU-direktivet, når direktivet er gennemført i Danmark.
- 1.2 I lovbemærkningerne til miljøreformen i 1991 anføres, at godkendelsesbehandlingen i forbindelse med indkaldelse af bestående listevirksomheder uden en samlet miljøgodkendelse kun i ekstreme tilfælde bør resultere i, at der nedlægges forbud mod den videre drift af en virksomhed eller dele heraf.
- 1.3 Retningslinjerne skal sikre ensartet behandling af de støjmæssige forhold for virksomheder inden for samme branche med tilsvarende beliggenhed.

Supplementet er i øvrigt udarbejdet under hensyntagen til den administrationspraksis, der har udviklet sig siden 1974 i relation til godkendelse af udvidelser eller ændringer af bestående virksomheder og ved behandling af frivillige ansøgninger om godkendelse af bestående virksomheder.

2 Virksomheder omfattet af dette supplement

Supplementet retter sig mod bestående listevirksomheder dvs. virksomheder anført på bilaget til godkendelsesbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 794 af 9. december 1991). Ved bestående virksomheder forstås virksomheder, der var i drift den 1. oktober 1974, da den første miljøbeskyttelseslov trådte i kraft, eller som ikke var omfattet af listen over godkendelsespligtige virksomheder, da de blev etableret (efter 1. oktober 1974).

Supplementet retter sig primært mod følgende virksomheder:

- 2.1 Virksomheder, der er etableret og udbygget før miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden, og hvor byudviklingen siden hen har bevirket, at virksomheden i dag ligger uhensigtsmæssigt i eller nær større samlede boligområder.
- 2.2 Virksomheder i øvrigt, der er etableret centralt beliggende i beboelsesområder fx for at minimere transportbehovet. Ofte er der opført boliger med direkte tilknytning til de pågældende virksomheder, fx som arbejderboliger (en funktion, de i et vist omfang stadig har). Disse virksomheder er ofte en integreret og væsentlig del af det lokale samfund.

Endvidere kan retningslinjerne anvendes over for miljøgodkendte listevirksomheder, der uforskyldt er blevet klemt planlægningsmæssigt efter deres etablering, dvs. hvor ændringer i de omliggende områders beskaffenhed i retning af mere støjfølsom arealanvendelse i princippet kunne begrunde en skærpelse af støjgrænserne for virksomheden (jfr. miljøbeskyttelseslovens § 41, stk. 5: ”. når det er miljømæssigt begrundet, ..”). Det skal dog pointeres, at det i første række er planlægningsmyndighedens opgave at forebygge, at der opstår konflikt mellem en bestående virksomhed og nye boligområder.

3 Minimering af støj – generelle principper

Hvis de vejledende grænseværdier overskrides, bør der altid foretages en nærmere kortlægning af støjkilderne, når der er tale om adskillige støjkilder, dvs. et mere kompliceret støjbillede. Dette bør ske ved en kildestyrkebestemmelse efter de metoder, der er beskrevet i Miljøstyrelsens vejledning nr. 5/1993 om beregning af ekstern støj fra virksomheder, kombineret med en beregning af den enkelte støjkildes bidrag til støjbelastningen i omgivelserne. Støjbidragene bør opdeles i bidrag fra mobile støjkilder (intern kørsel på virksomheden med lastbiler, personbiler, gaffeltrucks m.v.) og bidrag fra stationære støjkilder (fx ventilatorer, afkast, ind- og udblæsning).

På basis af den detaljerede kortlægning af støjbidraget fra de enkelte støjkilder kan der foretages en vurdering af mulighederne for støjdemning og de hermed forbundne omkostninger. Kortlægningen kan desuden danne udgangspunkt for en prioriteret handlingsplan, der tager sigte på at nedbringe støjen til de vejledende grænseværdier inden for en tidshorisont på normalt 3 år – dog op til 5 år, hvis der er tale om økonomisk byrdefulde investeringer. Herved kan støjdemning indgå som et led i den almindelige fornyelse af virksomhedens produktionsapparat.

Unødvendig støj bør altid undgås. Det er dernæst almindeligt anerkendt, at støj, der indeholder tydeligt hørbare toner eller tydeligt hørbare impulser, opleves mere generende end en tilsvarende støj med samme styrke, men uden hørbare toner og hørbare impulser, selv om det ækvivalente støjniveau i dB er det samme. Denne kendsgerning tilgodeses vurderingsmæssigt ved, at sådanne impulser og toner udløser et tillæg på 5 dB til den målte/beregnedes værdi af det energiækvivalente, A-vægtede støjniveau i dB. Tydeligt hørbare impulser og tydeligt hørbare toner bør derfor elimineres hurtigst muligt.

Såfremt der skal foretages en omfattende støjdemning af mange støjkilder, vil der være betydelig usikkerhed med hensyn til den samlede effekt af støjdemningen. I disse tilfælde bør der udarbejdes en faseopdelt handlingsplan, som justeres efter hvert støjdemningstrin på baggrund af en beregning/måling udført efter retningslinjerne for "Miljømåling – ekstern støj", jf. afsnit 5. En faseopdelt handlingsplan bør normalt ikke strække sig over mere end de førnævnte 3-5 år.

En udvidelse eller ændring af en bestående, miljøgodkendt virksomhed – fx med en ny produktionslinje – bør ikke føre til, at den samlede støj fra virksomheden forøges. Er der i godkendelsen af den bestående virksomhed fastsat støjgrænser, kan godkendelsen udstrækkes til også at omfatte den ny produktionslinje, forudsat at støjen fra den samlede, udvidede (eller ændrede) virksomhed kan

overholde støjgrænserne. Er der i godkendelsen af den bestående virksomhed også fastsat skærpede støjgrænser, der skal overholdes på sigt, må støjen fra den ny produktionslinje ikke være til hinder for, at støjen fra hele virksomheden kan overholde de skærpede støjgrænser inden for den berammede tidshorisont. Om nødvendigt kan det betyde en justering af støjhandlingsplanen (fx ekstra støjdæmpning af andre kilder).

4 Tillæg til de vejledende grænseværdier for bestående virksomheder

4.1 Generelle principper

Bestående virksomheder bør principielt overholde de vejledende støjgrænser. I en godkendelsessag må miljømyndigheden derfor ikke uden videre give et tillæg til grænseværdierne, men skal i hvert enkelt tilfælde foretage en teknisk/økonomisk vurdering på grundlag af de oplysninger, som forelægges af virksomheden. Den af virksomheden fremlagte dokumentation skal indeholde en præcis angivelse af, hvordan de enkelte støjkloder kan støjdæmpes ledsaget af oplysninger om de anslåede omkostninger hertil. Fornyelse af produktionsapparatet skal som udgangspunkt ikke medregnes i omkostningerne til støj-dæmpning.

Arbejdstilsynet stiller krav om, at der med alle maskiner skal følge en brugsanvisning, som bl.a. indeholder oplysninger om maskinens lydudstråling. Disse oplysninger giver køberen af en maskine mulighed for at sammenligne maskiner fra forskellige leverandører og vælge den maskine, der støjer mindst. Den af virksomheden fremlagte dokumentation i forbindelse med ansøgning om miljøgodkendelse af nyt produktionsudstyr bør derfor indeholde overvejelser om indkøb af de mest støjsvage maskiner. Dette gælder også ved udskiftning af eksisterende maskiner, jfr. afsnit 4.3 om revision af støjvilkår i godkendelsessager, hvor der gives et tillæg på over 10 dB(A).

Et ønske fra en virksomhed om at få et tillæg til de vejledende grænseværdier for at kunne rumme støjbidrag fra eventuelle fremtidige udvidelser bør ikke imødekommes. Støjbidraget fra fremtidige installationer og anlæg bør, sammen med den øvrige støj fra virksomheden, holdes inden for de vejledende grænseværdier.

Ved vurdering af, om der bør gives tillæg til de vejledende grænseværdier, bør der lægges særlig vægt på at begrænse eller helt undgå et tillæg i natperioden. I den forbindelse bør driftsmæssige omlægninger overvejes. Dette gælder især impulsstøj samt støj fra mobile støjkloder, hvor der kan være mulighed for ændring af køreveje, flytning af parkeringsplads eller omlægning af tilkørsel af råvarer og frakørsel af færdigvarer til dagperioden.

Ved fastsættelse af støjvilkår bør der således tages udgangspunkt i de vejledende grænseværdier, med mindre virksomheden foretager eller har foretaget betydelige investeringer i støjdæmpende tiltag. Det er hensigten, at omboende skal opleve en mærkbar reduktion af støjniveauet fra virksomheder, der hidtil har støjet for meget.

For de virksomheder, som kun kan godkendes med et tillæg til de vejledende grænseværdier, bør for berørte boligområder og andre støjfølsomme områdetyper optegnes et støjkonsekvensområde omkring virksomheden i form af iso-decibelkurver for hvert 5 dB(A)-

interval ned til de vejledende grænseværdier. Et kort med indtegnet støjkonsekvensområde²⁾ bør indgå i det dokumentationsmateriale, som virksomheden skal tilvejebringe som led i en godkendelsesbehandling. Støjkonsekvensområdet kan herefter indgå i den kommunale planlægning ved udlægning af arealer til nye boliger eller til anden støjfølsom arealanvendelse.

4.2 Når tillæg kan være nødvendig

Visse mellemstore og store virksomheder beliggende tæt på boliger vil erfaringsmæssigt ikke fuldt ud kunne overholde de vejledende grænseværdier. En udflytning af virksomheden til et udlagt industriområde med en støjmæssigt set gunstig placering vil ofte være forbundet med meget store investeringer. En udflytning er derfor normalt ikke en mulighed, som er økonomisk realistisk udelukkende for at opnå en optimal støjmæssig løsning dvs. sikre overholdelse af de vejledende grænseværdier. Andre forhold end de rent økonomiske kan i øvrigt tale mod udflytning af en virksomhed. Nogle virksomheder har således en naturlig tilknytning til fx havneområder.

En virksomhed med en dårlig placering i støjmæssig henseende bør i egen interesse tage stilling til, om den aktuelle beliggenhed på længere sigt er hensigtsmæssig under hensyntagen til virksomhedens udviklingsplaner. En udflytning kan således undertiden være den bedste løsning for virksomheden frem for konstant at skulle tilpasse sig bedst muligt til omliggende boligområder, med de økonomiske og administrative konsekvenser dette har.

Administrationspraksis har været, at bestående virksomheder er blevet pålagt betydelige omkostninger til støjdemping (der er eksempler på million beløb) – ofte fordelt over en årrække.

Bestående listevirksomheder må fortsat regne med at kunne blive pålagt betydelige investeringer til støjdemping.

Erfaringsmæssigt kan investeringerne i almindelighed nedbringe støjbelastningen til de vejledende grænseværdier eventuelt med et tillæg på 5 dB(A). I enkelte tilfælde er der givet tillæg i intervallet 5-10 dB(A).

4.3 Ved overvejelser om tillæg over 10 dB(A)

Enkelte meget store virksomheder med placering i byer eller nær byområder vil næppe inden for en overkommelig økonomisk ramme kunne nedbringe støjen, så støjbelastningen ved alle omkringliggende boliger højst overstiger de vejledende grænseværdier.

2) Et støjkonsekvensområde er et område udsat for en støjbelastning af et nærmere bestemt størrelsesinterval.

dier med 10 dB(A). Det skønnes, at der på landsplan næppe vil være mere end 50 virksomheder, hvor et tillæg over 10 dB(A) vil være nødvendig.

Ved vurdering af, om der bør gives et tillæg på mere end 10 dB(A), kan inddrages følgende forhold:

- Stor samfundsmæssig betydning af virksomheden.
- Aktiviteter der er sæsonbetonet (efterår, vinter eller tidlige forår).
- Aktiviteter der forekommer sjældent.
- Der er mange støjkluder ³⁾ (adskillige hundrede).
- Baggrundsstøjen er dominerende. Eksempelvis kan trafikstøj fra offentlig vej i store byer være omtrent den samme som støjen fra virksomheden (udtrykt i dB(A)). I dette tilfælde kan man fravige det generelle princip om, at der ved fastsættelse af støjgrænsen for en virksomhed ikke skal tages hensyn til baggrundsstøjen. Dette forudsætter dog, at der er tidsmæssig sammenfald af trafikstøjen og virksomhedsstøjen, og at der anvendes samme referencetidsrum ved bestemmelse af støjbelastningen fra trafikstøj som for industristøj (dvs. det mest støjbelastede tidsrum på henholdsvis 8 timer om dagen, 1 time om aftenen og ½ time om natten).

Man skal være opmærksom på, at trafikstøj undertiden kun optræder i myldretiden om morgenen og om eftermiddagen. Stationær virksomhedsstøj camoufleres ikke nødvendigvis af trafikstøjen i de mellemliggende timer. En midling af trafikstøjen over 8 timer er derfor ikke nødvendigvis fyldestgørende ved sammenligning mellem trafikstøj og virksomhedsstøj (kriteriet om tidsmæssigt sammenfald er ikke opfyldt).

Hensyntagen til baggrundsstøjen fordrer endvidere, at der er tale om normalt forekommende baggrundsstøj i virksomhedens daglige driftstid og ikke kun baggrundsstøj, som optræder lejlighedsvist. Det bør endelig kunne sandsynliggøres, at baggrundsstøjen ikke ændrer sig væsentligt i de kommende år som følge af fx trafikomlægninger (ny veje osv.).

Ovenstående forhold kan naturligvis også inddrages i vurderingen af, om der bør gives et tillæg på mindre end 10 dB(A).

Ved stillingtagen til hvor stort et tillæg over 10 dB(A), der bør gives i en konkret sag, kan det være hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i en grafisk sammenstilling over henholdsvis på den ene side omkostningerne til støjdæmpning og på den anden side reduktionen af støjbelastningen. Med sikkerhed for, at alle muligheder for støjdæmpning er belyst, kan tillægget bestemmes ud fra den reduk-

3) Begrebet "en støjkluder" er beskrevet i Miljøstyrelsens vejledning nr. 5/1993: "Beregning af ekstern støj fra virksomheder."

tion af støjbelastningen, der svarer til, at marginal omkostningerne til dæmpning af støjen med 1 dB(A) stiger meget voldsomt.

Endvidere bør de samlede støjdæmpningsomkostninger vurderes på grundlag af antallet af berørte boliger.

I godkendelsessager, hvor der gives et tillæg på over 10 dB(A), bør der indføres en mulighed for revision af støjvilkårene efter ca. 4 år. Indeholder godkendelsen (skærpede) støjgrænser, som først skal overholdes til et senere tidspunkt – eksempelvis 2 år efter godkendelsen er meddelt – regnes de 4 år fra det tidspunkt, hvor de skærpede støjgrænser træder i kraft (i eksemplet: 6 år efter godkendelsen er meddelt). Hvis den udførte støjkortlægning peger på, at de dominerende bidrag til den samlede støjbelastning kan henføres til nogle enkelte større maskiner el. lign., som det ikke umiddelbart vil være rimeligt at kræve udskiftet, eller som kun har en begrænset restlevetid, bør der i godkendelsen indføres en mulighed for revision af støjvilkårene i forbindelse med udskiftning af disse maskiner.

5 Måling/beregning af støj

Når der træffes en afgørelse om godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven, skal der normalt foreligge en støjmålerapport over en støjmåling eller en støjberegning udført af et firma eller et laboratorium, der er godkendt af Miljøstyrelsen.

Støj skal måles i henhold til Miljøstyrelsens vejledning nr. 6/1984: "Måling af ekstern støj fra virksomheder" eller beregnes ved hjælp af den fælles nordiske beregningsmetode for industristøj, jfr. Miljøstyrelsens vejledning nr. 5/1993: "Beregning af ekstern støj fra virksomheder".

Målinger/beregninger skal udføres og afrapporteres som "Miljømåling - ekstern støj". Retningslinjerne herfor findes i rapporten RL 37/87 af 1. december 1987 med tilhørende bilag udarbejdet af Miljøstyrelsens Referencelaboratorium for Støjmålinger.

Miljøstyrelsens Referencelaboratorium for Støjmålinger udsender regelmæssigt en oversigt over de af Miljøstyrelsen godkendte laboratorier/firmaer.

Appendix

Støjgrænser og arealanvendelse

I dette appendix er omtalt nogle problemstillinger, der hyppigt har været aktuelle i relation til samspillet mellem den fysiske planlægning og behandling af sager efter miljøbeskyttelsesloven.

Som omtalt i vejledning nr. 5/1984 er det normalt den planlagte anvendelse af et område, der er bestemmende for klassifikation af området i støjmæssig henseende. Hvis den faktiske anvendelse af området er mere støjfølsom end den planlagte anvendelse, er det dog den faktiske anvendelse, der er bestemmende ved fastlæggelse af områdetypen.

Såfremt et område i planlægningen er udlagt som blandet bolig- og erhvervsområde, men hvor den faktiske anvendelse af området er et rent industriområde (dvs. ingen boliger i området), bør kommunen overveje at omklassificere området til et erhvervs- og industriområde med forbud mod generende virksomhed. Herved vil støjgrænserne i området kunne hæves.

I praksis har klassificering af områdetyper vist sig at volde problemer i relation til, hvornår et område skal henføres til erhvervs- og industriområde med forbud mod generende virksomhed (60 dB(A)-område) eller et område for blandet bolig- og erhvervsbebyggelse (55/45/40 dB(A)-område). Dette skyldes især uklare formuleringer i lokalplanerne. Der bør derfor ske en koordinering mellem plan- og miljøafdelingerne i kommunerne, således at det klart fremgår hvilken af de to områdetyper, der udlægges i en lokalplan. Eksempelvis bør det præciseres i lokalplaner, som udlægger nye områder til erhvervs- og industriområder med forbud mod generende virksomhed, at tilladelse til opførelse af en bolig i tilknytning til en virksomhed kræver, at der forelægges dokumentation over for kommunen for den driftsmæssige nødvendighed af, at der uden for normal arbejdstid er en person tilstede i virksomhedens umiddelbare nærhed.

I det følgende er givet nogle generelle eksempler på, hvordan man i praksis kan håndtere situationer, hvor der kan være tvivl om, hvor skillelinjen bør lægges mellem de forskellige områdetyper.

1. I et 60 dB(A)-område findes en eksisterende, veldefineret randbebyggelse langs en vej, hvor der på den anden side er et egentligt boligområde (parcelhuskvarter). I miljøgodkendelsen kan der fastsættes særskilte støjgrænser svarende til områdetype 5 (boligområde for åben og lav boligbebyggelse, 45/40/35 dB(A)-område) for den del af erhvervs- og industriområdet, som indeholder boligerne, idet dette delområde kan betragtes som en integreret del af det samlede boligområde.

2. Såfremt der kun er enkelte boliger i et udlagt 60 dB(A)-område – og hvis disse ikke har en naturlig sammenhæng med et andet egentligt boligområde – vil man normalt fastsætte støjgrænser ved disse huse svarende til de vejledende grænseværdier for blandet bolig- og erhvervsbebyggelse og ikke 60 dB(A) i hele området.
3. Hvis der i et planlagt område udlagt til etageboliger, som grænser op til en virksomhed, findes åben og lav boligbebyggelse langs en vej, kan der i skel mod disse boliger fastsættes støjgrænser svarende til områdetype 5 (boligområder for åben og lav boligbebyggelse).

I de tilfælde, som er eksemplificeret i ovenstående punkter 1 og 3, hvor der er uklare grænser i et eksisterende geografisk område, bør det overvejes at udarbejde nye lokalplaner, der afspejler den faktiske virkelighed. Sådanne lokalplaner kan eventuelt indeholde en zoneopdeling af lokalplanområderne.

Registreringsblad

Udgiver: Miljøstyrelsen, Strandgade 29, 1401 København K.

Serietitel, nr.: Vejledning fra Miljøstyrelsen, nr. 3/1996

Udgivelsesår: 1996

Titel: Supplement til vejledning om ekstern støj fra virksomheder

Undertitel:

Forfatter(e):

Udførende institution(er):

Resumé:

Vejledningen indholder supplerende retningslinier for fastsættelse af støjgrænser for bestående listevirksomheder ved godkendelsesbehandlingen af disse virksomheder. I vejledningen er angivet, under hvilke omstændigheder der kan gives tillæg til de vejledende grænseværdier, herunder i særlige tilfælde tillæg over 10dB(A). I et appendix er omtalt problemstillinger, der hyppigt har været aktuelle i samspillet mellem den fysiske planlægning og behandling af sager efter miljøbeskyttelsesloven.

Emneord:

støj; listevirksomheder; grænseværdier; godkendelser; planlægning; boliger

ISBN: 87-7810-626-5

ISSN: 0108-6375

Pris (inkl. 25% moms): 70,- kr.

Format: AS5

Sideantal: 17

Md./år for redaktionens afslutning: juni 1996

Oplag: 1600

Andre oplysninger:

Knytter sig til: "Ekstern støj fra virksomheder" (Vejledning fra Miljøstyrelsen, 5/1984)

Kan købes hos:

Miljøbutikken, tlf. 33379292 - telefaks 33927690

Tryk: Stougaard Jensen/Scantryk A/S, København

Trykt på 100% genbrugspapir, Cyclus